

oh rede
je ging bijna in vrede
mijn nieuw geloof
belooft me niets
ordelijk
kon het niet worden
op gevoel
rest het gewoel

deze traankanalen
verschralen zelden
sinds mijn moeders hangen
welden in deze beek
wonden waarbij ik breek
ik wou ze vervangen
keek niet naar wat telde
tot het me velde

doe en geen kwaad
echt
maar laat
laat het
geen gevecht
stomme kiezel
ik wandel toch weg
hier geen verliezer